

Rondreis door Thailand 2005. Deel 111

Vrijdag, 22 april 2005.

Om 07.30 uur a.m. verlaten we Chiang Mai, om met vier minibussen verder te reizen naar Paj, een rit door de bergen. Weer zijn de wegen goed en het weer is prima. Na een eerste stop bij een winkel, waar vrouwen proberen hun gebruikelijke negotie te verkopen, rijden we verder. Al spoedig slaan we een smalle zijweg in, 2 auto's kunnen elkaar amper passeren. We rijden over de slingerende weg naar boven en stoppen aan het einde van de weg bij een klein "Karendorp".

Hier woont een berg stam en het dorp plus zijn bewoners is duidelijk anders dan de vorige dorpen met bergstammen. Deze mensen zijn goed in staat voor zichzelf te zorgen en er worden nieuwe huizen gebouwd van goed en dik hout. De mensen (vrouwen en kinderen) blijven rustig zitten en komen niet aanzetten met allerlei prullaria. Ook de kinderen bedelen niet om geld. Deze mensen zijn trots en verdienen goed, men zegt met de verbouw van papavers. Er heerst een heerlijke vrede in het dorp en er staat zelfs een kleine kerk (missie) waar banken in staan en ook een schoolbord. Onze groep vindt het helemaal niets zo afgelegen, geen elektra en geen comfort. Ik denk dat deze mensen veel meer genieten van hun leven dan veel westerlingen die vaak alleen nog meer weelde en stress nastreven en waar de zin van het leven niet meer doordringt. Erg opvallend hoe deze mensen reageren, ik heb het gevoel dat wij apen zijn die beziachtigd worden. Ik laat me fotograferen met een aantal vrouwen. We rijden terug naar de doorgaande weg en stoppen even later bij een klein restaurant langs de kant van de weg. De opgediende maaltijd, rijst met vlees, smaakt prima.

Na een rustpauze rijden we verder over de slinger weg richting Pai. In Pai is een korte stop en gelegenheid inkopen te doen. Ik koop fruit en een mooie bonte toilettas bij een oud vrouwtje. Het oude exemplaar heeft zijn taak volbracht en mag hier blijven. We rijden verder naar het, erg mooi en rustig gelegen, ressort dat een paar kilometer verder buiten het dorpje ligt. Het park is prachtig met groen gras en veel bloeiende, kleurige en geurende planten en bloemen. De, eenvoudige en vrij gelegen, huisjes, liggen in een kring om de tuin heen, Ik krijg het laatste huisje met nummer B21. Het is eenvoudig en doelmatig ingericht en heeft een grote en overdekte veranda met

aan de voorkant een prachtig overzicht over de tuin. De overnachtingplaatsen wisselen tussen hotels en allerlei soorten parken. Het is heerlijk rustig en je hoort niets van het verkeer, ook zijn er maar een paar gasten in het park. Wat een genot dat elke dag de zon schijnt en het heerlijk warm is. Met voldoende water bloeit en groeit hier alles weelderig. Onderweg heb ik toch veel kleine en oude "huizen/krotten" gezien en afgezien van de bouwwijze lijkt het wel iets op Cambodja. Intussen is mijn 7e week ingegaan en het verveeld mij niet in deze regio. In denk nog "wel eens vaker" in deze regio te zullen komen. Het is jammer dat ik de taal niet spreek en ook niet kan lezen, soms lukt het met Engels en anders met handen en voeten. De mensen zijn niet opdringerig met koopwaar hier. Thailand is een opvallend land waar veel te zien en te beleven is als je

overgeeft aan de "spelregels". Tot nu toe gaat het prima in de groep al merk je wel een paar puntjes waaraan mensen zich denken te moeten ergeren. We zijn al lekker vroeg, om 15.00 uur, in het ressort, dus lekker tijd voor ontspanning. Om 21,30 uur wordt het diner gereserveerd in het Muana Rai Ressort. Het diner is eenvoudig en heerlijk en het was een genot om naar het teamwork, van de 4 vrouwen, te kijken. Dat liep echt gesmeerd en collegiaal. Het voordeel van deze regio is dat het ook 's avonds lekker warm blijft en als 's avonds de lampen aangaan en de bloemen beschijnen geeft dit een extra ambiance Intussen heb ik, een 2 uur durende massage gehad en na nog een biertje gedronken te hebben is het bedtijd. Ik ga in Asia, voor mijn doen, erg vroeg naar bed en toch slaap ik uitstekend. 's Nachts word je soms gewekt door SMS berichten, vooral wanneer PSV weer een overwinning boekt.

Zaterdag, 23 april 2005.

Om 07.00 a.m. opstaan en de zon werpt alweer zijn gouden stralen over de prachtige tuin en na mijn tas ingepakt te hebben ga ik naar het ontbijt. Gebakken eieren, toast etc., niet echt mijn favoriete ontbijt. Ik heb liever yoghurt en een bruine boterham. Nog even genieten van de prachtige tuin en de reis gaat verder door het bergachtige terrein. De wegen zijn goed en redelijk stijl, de chauffeur rijdt rustig in lage versnellingen en niemand wordt ziek in ons busje. De eerste stop is bij een uitkijkpunt en natuurlijk staan er weer de nodige verkoopsters. Ik koop bij 2 meisjes en na het pingelen geef ik een fooi en dat wordt steeds gewaardeerd. Mensen hier zijn nog tevreden met een gift. Men verkoopt hier handwerk en mijn collectie groeit zienderogen.

We rijden verder naar Pai Mae Hong Son, hotel Rooks Resort. We blijven hier 2 dagen, bij aankomst heb ik nog snel de was gedaan en binnen 2 uur is de was

droog (niet in de zon) zo warm is het hier. In het stadje even een Internet gelegenheid gezocht (40 baht) en even rondgekeken. Toen ik terug liep naar het hotel hoorde ik iemand "Wilhelmina" roepen en ik meende dit op de heenweg ook gehoord te hebben. Het was een vrouw in een winkeltje met café, direct naast het hotel gelegen. Ik naar haar toe

en kom met haar aan het praten, een handige en commerciële tante. Ze weet precies wanneer er weer een groep toeristen arriveert, op de zaterdag dan komt FOX. Ze heeft een fotoboek en een boek waar toeristen aantekeningen in kunnen maken (alles in het Nederlands en ze liet ook een

verzameling kaarten zien, waaronder één uit Eindhoven). Ze had heerlijke cappuccino en ze vroeg me de groep naar haar etablissement te verwijzen. Ze werkt van 's morgens 06.00 tot laat in de avond en heeft nooit vakantie. Ze moet hard werken om de school van haar dochters te betalen. Het is bijna tijd voor

het diner (07.30 p.m.) en het is bijna donker. Het diner was lekker en ik eet al 7 weken rijst en het verveelt me nog steeds niet.

Inmiddels is het 12,15 en we zijn net terug van het café van de betreffende vrouw. De zaak stelt echt niets voor en toch zat de hele groep er, ondanks dat er tegenover het hotel een veel mooiere gelegenheid is. De bediening daar jaagt de klanten weg, je ziet dat je moet op en aanvallen om een inkomen te kunnen genereren. Ik heb de vrouw nog de situatie over ons koningshuis uitgelegd zodat ze geen Wilhelmina meer hoeft te roepen.

De elektriciteit valt regelmatig uit en ik heb net, in het donker, mijn zaklamp gevonden. Voor morgen (inmiddels vandaag) staat een bezoek aan de langnek, een bergstam op het programma. Het was vandaag echt warm en een warme deken hangt over je lichaam. Het valt me op dat de gebouwen hier een speciale vorm hebben en er staat een monument met heel veel kleine olifanten (chang noi je) en paarden beeldjes, erg opvallend.

Ik heb, op mijn kamer, een originele Thaise massage gehad en bij het afrekenen ontstond een misverstand. De fooi van 200 bath was niet bij haar terecht gekomen en dat is veel geld voor deze mensen. Na het diner stond ze te wachten en werd het misverstand hersteld. Communiceren moet zorgvuldig gedaan worden. Lieve en vriendelijke mensen.. Ik begin te wennen aan de massages en dat voelt heerlijk aan.

Zondag, 24 april 2005.

Ik word 's nachts wakker van een SMS dat PSV kampioen geworden is en dus voor mij een week te vroeg. Gelukkig wordt de huldinging een week uitgesteld. Hilariteit in de groep voor de supporters van andere clubs.

Na het ontbijt rijden we om 09.00 a.m., voor een korte rit, naar de aanlegplaats voor long boten (6 personen per boot) om een vaart van 6 km. te maken over een riviertje richting het dorp van de langnekstam. Het waterpeil is nu laag en de bootjes vinden de weg tussen obstakels en af en toe een kleine

waterval nemend. Heerlijk ontspannend, terwijl de zon alweer zijn uiterste best doet om de aarde te roosteren. Het dorp is alleen bereikbaar via de rivier. We zien het dorpje al van een afstand liggen, tegen een berg gelegen. Het maakt een vredige en rustige indruk en je kunt goed merken dat hier veel toeristen komen.

Je ziet, relatief, veel te veel langnekvrouwen en die zien er niet echt gezond uit, dit afgezien van een beauty van ca 19 jaar oud. Sommige vrouwen zijn aan het weven en iedereen heeft iets te koop. Afgezien van de vrouwen, vallen de huizen erg op, ze zijn voor

100% gebouwd van natuurproducten en ze hebben een hele mooie en nuttige indeling en uiteraard veel open delen (airconditioning) We zitten hier in de

tropen. Het zijn echt mooie mensen om te zien, alleen die opgerekte nekken met de vele ringen zijn erg specifiek. Wie zou dit bedacht hebben, eigenaar van een ringenwinkel? We zitten hier kort tegen de grens van Birma (Myanmar) aan. Ik loop door het vredige en nijvere dorp en bij het educatiecentrum wordt mijn aandacht getrokken door een zonnecollector. Dit paneel ligt zich lekker te koesteren en op te laden door de zon. Er staat een telefooncel naast, dit is het eerste exemplaar dat ik zie tijdens deze reis. Deze vorm van energie zou een materiele oplossing zijn voor de regio. Gratis en geen vervuiling, helaas is de aanschaf duur en heeft een erg lange terugverdientijd. Hier ligt een grote uitdaging voor de industrie, indien

men de kostprijs drastisch kan verlagen, zal dat voor een doorbraak kunnen zorgen. Inmiddels heb ik ook een subsidie voor zonnepanelen voor het project in Cambodia toegewezen gekregen.

Er staat ook een kerkje, van een Amerikaanse dominee (zelf niet gezien), en de kerk zit helemaal vol. Het moet een kwelling voor de betreffende vrouwen zijn om met die ringen te moeten lopen, omdat de wervelkolom helemaal naar beneden wordt gedrukt. Ook hebben de vrouwen ringen om de armen en benen, dus echt vrouwen om door een ringetje te halen. Men zegt dat alleen vrouwen, geboren op een woensdag en met volle maan, ringen mogen dragen. Statistisch kan het niet kloppen als je naar het aantal geringde vrouwen kijkt, ik zie wel een oude vrouw en ik denk dat haar ringen echt authentiek is. Momenteel is het een inkomstenbron door de komst van de long boten met toeristen.

We hebben nu vier, totaal verschillende, bergstammen gezien en ze lijken echt niet op elkaar. De mensen leven nog steeds in hun eigen cultuur en redelijk primitief zonder onze, zo als normaal ervaren, welvaartsproducten en kort bij de echte natuur. Ik ben benieuwd hoe de toekomst zich zal ontwikkelen. Je ziet de jeugd nu al andere keuzes maken en ze trekken naar de steden. Je ziet in Thailand verschillende culturen, landschappen, mensenrassen en talen. De mensen zijn erg vriendelijk en nemen het leven van de zonnige kant, dit kan haast niet anders als het vaak stralend weer is. Europeanen praten veel over het weer, je zult de Thai er niet over horen praten. Ik vraag me af in hoeverre de echte

verschillen doordringen tot de groep toeristen. We "leven" in vrij luxe omstandigheden, zien het gebeuren en gaan weer naar een volgend luxe hotel en dito restaurants.

Ik zit op mijn terras, van het hotel, te schrijven, het is warm en de was is weer binnen, in twee uur geheel opgedroogd, niet in de zon. Kleren zijn geen probleem, lekker goedkoop en wassen is zo gedaan. Wasdrogers zal je hier weinig zien.

We hebben ook nog "wat Phra That Doi Kong Mu" bezocht, gebouwd tegen een

berg. Monniken zitten in een tempel waar ook een wasmachine en tv staat, de tempel is gebouwd van witte stenen. We hebben veel bijzondere, mooie en fraaie tempels gezien in de regio.

Morgenochtend vliegen we terug vanaf het kleine lokale vliegveld van Mae Hong Son naar Chiang Mai en we gaan weer terug naar het-

zelfde hotel (Almari) waar we eerder gelogeed hebben. Vervolgens gaan we met de nachttrein terug naar Bangkok, een rit van 13 uur in de trein. We zitten nu in het uiterste noorden van Thailand, tegen de grens van Myanmar, We zullen doorreizen van Bangkok naar het strand aan de Golf van Thailand in het zuiden.

Ik ben nu net terug van Mama, in het café naast het hotel en heb even met haar zitten te praten. Zij is commercieel en communicatief erg sterk en trekt haar klanten bewust aan. We hebben gesproken over het feit dat service, vriendelijkheid, uitstraling en motivatie erg belangrijk is. Ik heb haar verteld dat zij haar prijzen best iets mag verhogen onder voorwaarde dat zij haar "added value" behoudt. Het is erg opvallend als je door de diverse notities, van de Nederlandse klanten in haar boek, leest dat die allemaal erg positief zijn. Dit is vooral gebaseerd op haar performance en uitstraling. Haar oudste dochter treedt ook op als danseres. Ik heb veel uitvoeringen gezien in Cambodia en de dochter springt er beslist niet uit, zij moet nog heel veel oefenen. Ze doet het wel en mede daardoor ontstaat een erg vriendelijke ambiance. Toch weer een bijzondere ervaring.

Maandag, 25 april 2005.

Na het ontbijt, om 08,30 uur, loop ik even naar tante Betje (café populaire) om naar de gemaakte foto's te kijken maar haar man is nog niet terug met het resultaat. Daarom even later nog een korte wandeling gemaakt en de foto's zijn net binnen. De foto's zijn mooi en ik mag ze gratis meenemen, dat wil ik niet. Opvallend is dat ze mijn raad, van de vorige avond, had opgevolgd en ze is de prijskaarten aan het aanpassen, plakkertjes op de kaarten met de nieuwe prijzen. Dit was Noord Thailand, we stappen voor de laatste keer in de minibussen en rijden naar het, kortbij gelegen, lokale vliegveld om naar Chiang Mai

		บัตรขึ้นเครื่องบิน BOARDING.PASS	
ETKT	สายการบิน CARRIER	THAI AIRWAYS INTL.	
ปลายทาง DEST	ชื่อ นามสกุล NAME	VANSWAAIJ.AGTMR	
เที่ยวบิน FLIGHT	วันที่ DATE	ที่นั่ง SEAT	ชั้นที่นั่ง
TG 193	25 APR		ชั้นธุรกิจ
เวลา TIME	ขึ้นเครื่อง BOARDING	ประตู GATE	ชั้นประหยัด
0945			10D
			FIRST BUSINESS ECONOMY

terug te vliegen met een binnenlandse vlucht. Het is een propellerkist in 25 minuten vliegen we over de bergen terug. Dit gaat heel wat sneller dan de heenweg, over de bergwegen, met de vele en scherpe haarspeldbochten. Op het vliegveld aangekomen, rijden we met 3 rode opstaptaxi's, naar het Amari hotel. Ik krijg nu kamer 237. Het is een mooie hoekkamer, ik vind dat

de hotels en resorts goed verzorgd zijn. Na de lunch is vanmiddag voldoende tijd om weer naar Chiang Mai centrum te gaan, de stad is niet meer geheel onbekend. Er zijn veel opstaptaxi's en tuk tuks en je moet over de prijs onderhandelen en dan is het niet duur.

Ik ben net terug van de stad, eerst een lunch gehad in het Holiday hotel (eigen hotel is te duur). Er was nog een groep landgenoten, met een aantal super dikke figuren tussen al die slanke Thaien. Je loopt voor een (erg dikke) paal. Daarna naar het grote shopping center, voor mij een beetje vreemd ingedeeld. Toch een mooie short gevonden voor bath 495,- (ca 10 euro) en dat is niet duur. Toen gebruik gemaakt van het Internet, voor bath 20 per uur, in het winkelcentrum.

Hierna terug naar het hotel na eerst onderhandeld te hebben over de prijs ad 70 bath. De lucht is inmiddels betrokken maar het is nog steeds warm. Dit keer is het diner in het Armani hotel en dat is goed verzorgd, een biertje (grote fles) is met bath 209,00 redelijk prijzig. Je betaalt dus gewoon westerse prijzen in deze hotels, dit is gebruikelijk.

Morgenvroeg gaan we weer eens fietsen, met een Belgische import Thai, van onze groep zijn maar 2 liefhebbers, de rest gaat koken.

Dat was lachen, ik heb veel Belgen ontmoet, en dit keer een ad rem Belg met veel praatjes en veel humor. Hij heeft zijn zaken goed voor elkaar, zijn vrouw komt ons ophalen, bij het hotel en hij heeft een auto waar alle fietsen mee

getransporteerd kunnen worden. De fietsen staan al gereed bij een ander hotel (waar een andere fox groep overnacht). We krijgen zelfs een fietshelm en rijden op goede mountainbikes. Het voordeel van een fiets is dat je allerlei binnen wegen kunt gebruiken en je veel meer ziet van de lokale situatie. We stoppen enkele keren onderweg en drinken o.a. ijskoffie bij een stalletje. Dit kun je doen als je kennis van zaken hebt, als buitenlander moet je steeds erg alert zijn met wat je eet en drinkt! Ook komen we bij een crematorium, met lokale boeddhistische gebruiken, in de asresten liggen nog enige niet geheel veraste beenderen, in de open ruimte, De Belg legt de situatie uit en we zien nog enkele pagodes. Onze Belgische vriend praat aan één stuk door, ik denk dat hij erg onder de (Thaise) duim zit en zich nu kan uiten. Een mooie en boeiende ervaring onder de leiding van onze Belgische Thaise vriend.

Beetje rare dag; vroeg uitchecken, dan fietsen (bagage achterlaten) dan terug naar het hotel, waar we nog kunnen douchen op een andere kamer. Dan tegen 15.30 uur, met de opstaptaxi, naar het station rijden voor de nachttrein naar Bangkok. Wel een gevarieerde reis, veel gezien en alles is perfect geregeld. Nu kun je het natuurlijk niet iedereen naar zijn zin maken in een grote groep, maar de moraal is nog steeds goed. Het zal weer wennen worden in Nederland na toch een redelijk lang verblijf in de warmte van Azië. Je ziet weer dat je gewoon een paar stappen moet zetten. Ik heb veel gezien, ervaren en geleerd op deze reis. Ik vind het heerlijk als de temperatuur lekker warm en zonnig is en een beetje zweten is geen probleem. Heel veel drinken en de was is zo weer droog.

Zodra alles ingepakt is stappen we in 3 opstaptaxi's en rijden door de drukke

จำนวน / TRAIN		วันเดินทาง / DEPARTURE DATE		เวลาออก / DEP. TIME		เวลาถึง / ARR. TIME		ชั้น - ประเภท / CLASS - COACH TYPE		ตู้รถ - ที่นั่ง / CAR - SEAT NO.	
14		26 มิ.ย. 48		16:45		06:25		2 มทป. 40		3 28	
ชื่อผู้โดยสาร / NAME				ชื่อต้น / FIRST NAME				ชื่อหลัง / LAST NAME			
MAN				LOWER				01-01			
เลขที่ตั๋ว / TICKET NO.						สถานี / STATION		วันที่ออก / DATE			
1817-076-00039-10/10 124689						SIT		17 มิ.ย.			

stad naar het station. Na alle bagage gecheckt te hebben zoeken we de lange trein op die al gereed staat op een peron. Wij hebben wagon 3 en ik krijg plaats 28. De trein is niet echt nieuw en heeft een typische indeling. Je zit met 2 personen tegenover elkaar en

er staat een vaste trap. Deze is nodig om in de bovenste kooi te komen zodra de bedden zijn opgemaakt. Van de onderste twee stoelen wordt een bed gemaakt (1 slaappleats) en boven de stoelen kan een grote klep worden neergelaten en daar wordt ook een bed van getoverd. De trein is redelijk oud en er hangen grote propellers in voor de nodige koeling. Voor de ramen zit een zonwerende folie, wat geen luxe is hier. Ik denk dat ik mijn plaats alleen heb maar na enkele haltes verschijnt een andere "lokale" reiziger. Hij doet af en toe een beetje vreemd en ik voel me niet echt gelukkig. We hebben een lunch box meegekregen. De trein vertrekt op tijd en we hebben een reis van 13 uur voor de boeg, voor het allergrootste deel door het holst van de nacht richting Bangkok. Als je singel reist kom je steeds weer voor verrassingen te staan en je voelt je regelmatig weer met de neus op de feiten gedrukt. Na 2 uurtjes reizen besluiten we, met een aantal mannen (vrouwen passen op de bagage), om naar de restauratiewagen te gaan. Het is daar bloedheet, alle ramen staan wijd open en er wordt harde muziek gedraaid, er hangt een soort feestverlichting. Dit circus maak je niet vaak mee. De laatste dagen liep de temperatuur op tot ca 38 graden. Het is gezellig in de tent, potten koud bier, open ramen, een lange trein dendert door de nacht door een bijzonder land.

plaats

We gaan terug naar de eigen plaats en de trein lijkt verandert in een onderzeeër! De trein is al omgebouwd en alle bedden zijn opgemaakt en er hangen gordijnen voor de slaappleatsen. Er liggen lakens, slopen en een kussen. Nu zie je ook waar de trappen voor dienen, het lijkt echt op een onderzeeër, alleen deze gaat harder en vliegt over een paar rails. Tot mijn stomme verbazing pas ik, in de lengte, op het bed. Dit had ik niet verwacht, de weg geklapte rugleuningen hebben veel plaats ingenomen en dienen nu als 2 schappen om spullen op te leggen. Het functioneert dus toch en op een gegeven moment gaat alles plat en is het net een spooktrein. De trein dendert verder door de donkere nacht, soms snel, soms langzaam en regelmatig een stop makend bij een station. Daar zweef je dan, in een vreemd land, boven een paar rails in het duister van de nacht en helaas valt er niets te zien van het landschap. Je slaapt toch wat en het is comfortabeler dan in een vliegtuigstoel te hangen, met amper bewegingsvrijheid. Tegen 05.30 komt de ploeg weer langs om de bedden weer af te breken en de was te verzamelen en dat gaat gesmeerd en een uur later lopen we het station van Bangkok binnen. Bijzondere ervaring, lang geleden dat ik een lange treintocht heb gemaakt en deze was toch speciaal. Er loopt veel geüniformeerd personeel door de trein, waaronder bewapende politiemensen. Na aankomst, op het station, moeten we een paar straten oversteken om bij het hotel te komen waar we ontbijten. We zijn in de buurt van Chinatown. Een paar mensen zijn met het vliegtuig teruggevlogen naar Bangkok en hebben in dit hotel overnacht. De bussen voor de volgende reis staan al bij het hotel geparkeerd. Er is nog een fox groep met ons meegereisd, ik had deze mensen al ontmoet tijdens de fietstocht in Chiang Mai. Deze groep gaat ook naar de eindbestemming in Jomtien, aan de golf van Thailand.

Na het ontbijt nemen we afscheid van Huub, hij gaat weer terug naar zijn huis in het Noorden van Thailand en onze Thaise gids gaat mee, hij woont toevallig in onze eindbestemming. De buschauffeur houdt van opschieten en hij heeft er behoorlijk de vaart in. In Bangkok rijden we een hele tijd parallel met de stadsautobaan, die verhoogd, boven de stad is gebouwd. Deze is tientallen kilometers lang. Na een stop bereiken we Jomtien even buiten Pattaya.

Ik zit nu te schrijven op het balkon van mijn kamer in het **Grand Jomtien Palace** hotel. Het is hier echt toeristisch en je ziet zelfs redelijk veel Chinese toeristen. Ook Arabieren die hier komen om te doen wat thuis officieel niet mag, volgens informatie van de reisleiding. Dit is niet echt mijn favoriete stekje maar we mogen nog een paar dagen luieren voordat de reis weer richting Nederland gaat. Bij latere reizen blijkt het reuze mee te vallen.

Het kost me moeite de bar te vinden voor "happy hour", het personeel is slecht geïnformeerd, Het is echt gezellig en de bardames zijn erg vriendelijk, mooi en ook onderhoudend. Een lokale fox agent "adviseerde" een klein restaurant, in principe voor lokale mensen en gehuisvest in een soort tent.

Je geneert je wanneer de rekening komt, voor het eten en het biertje nog geen 100 baht. (2 euro). Erg vriendelijke mensen, daarna nog naar een barretje aan de andere kant van de straat van een Engelse man. Daar zaten een aantal oude kerels met jonge meisjes in erg korte rokjes. Later begreep ik de lokale situatie beter, dit was een bordeel en je ziet erg veel oude mannen hand in hand lopen met jonge meisjes,

Terug met de taxi en nog een afzakkertje aan de bar van het hotel. Het leven is hier zonnig en zondig denk ik en dat zou later worden bevestigd.

Dit is Oh, de gezellige dame aan de bar en haar e-mail adres bleek niet te werken.

Dinsdag, 28 april 2005.

Na het ontbijt begint het te regenen, toen we met 14 personen in een opstaptaxi stapten, een flinke bui. Ik wist al dat spoedig de zon weer zou branden en dat klopte. Eerst langs het strand gelopen, met de vele shops met prullaria, en daarna met een opstaptaxi naar "Carrefour", een groot Frans winkelketen. Daar was gelegenheid om te Internetten en de cappuccino was gratis, althans werd niet in rekening gebracht. Lekker veel fruit gekocht en rondgekeken. Ook in deze winkel heel opvallend veel oude kerels met jonge Thaise vrouwen, het leek wel uitverkoop en je maak mij niet wijs dat dit allemaal liefde op het eerste gezicht is. De Thaise vrouw, wat zit er echt onder haar vriendelijke glimlach verborgen. Wel zijn normen en zeden in Thailand geheel anders dan in het westen. Het is een boeddhistisch land en prostitutie is algemeen geaccepteerd en "normaal". De inkomsten uit prostitutie zouden groter zijn dan het bruto nationale product? Alles is hier ingesteld op het marktmechanisme en de kachel moet ergens van branden. Hoewel het is hier erg warm. 's Middags was het weer erg warm (tegen de 40 graden).

Geeten in hetzelfde "restaurant" als de dag ervoor, alleen nu met een (te) grote groep en inderdaad dat ging verkeerd. Sommigen hadden alles al geserveerd gekregen terwijl anderen nog niets gehad hadden en toen kwam het probleem met het afrekenen. Een van de meisjes komt naar mij toe en vraagt of ik kan helpen. Bovendien was er commotie over een paar schalen (overheerlijke) visschotels. Wie had die besteld en betaald, Paul die grote sloeber van FOX? De tarieven waren, zoals al eerder vermeld, erg laag, dus dacht ik: "niet moeilijk doen en delen door het aantal personen". Dat heb ik geweten, dagen is er nog over gezeikt, over een paar

bahtjes. Een paar mensen hadden reeds betaald en het trok op mijn fatsoen en heb ik een belangrijk deel van de rekening betaald. Dus het was allemaal mijn schuld, probeer je te helpen en te bemiddelen. Goed van de andere kant die schatten van meiden hadden geen probleem met de rekening en later kreeg ik nog een shawl van die meiden. Toen weer naar de bar, tegenover het restaurant. Ik was daar de vorige avond ook al geweest en het blijkt een pure hoerenbar te zijn, dus na een drankje snel wegwezen. Toen de groep terug ging naar het hotel ben ik teruggelopen naar het restaurant en heb daar nog aangenaam zitten

kletsen en een extra kop cappuccino smaakte goed, Toen ik weg ging werd er netjes een motortaxi besteld door dit meisje en, op mijn verzoek, reed de bestuurder rustig naar het hotel.

Woensdag, 29 april 2005.

Het is weer een bloedhete dag en ik heb behoefte om daar een erg "sportieve" dag van te maken. Ik heb nog geen goed gevoel voor lokale afstanden en alles wat daar letterlijk of figuurlijk mee te maken heeft en na het ontbijt begeef ik mij op pad. Nou is het in dit gebied erg gemakkelijk en zeker ook gebruikelijk om je te laten vervoeren en je vooral niet in te spannen. Na nog geen 100 meter gelopen te hebben, begint mijn (grijze) T shirt al nat te worden, Ik loop verder en het voelt fijn aan mijn beenspieren, die deze reis, veel te weinig zijn belast. Tientallen opstaptaxi's passeren en toeteren of ik wil instappen, Ik wil niet en loop verder. Om ca 10.00 a.m. kom ik aan bij "mijn" restaurantje, echter niemand is nog aanwezig en ik besluit om door te lopen naar Pattaya. Toch nog een flinke afstand en zeker bij een temperatuur van tegen de 40 graden. Het zweet drijft van mijn lichaam en mijn licht grijze T shirt verkleurt naar heel donker grijs omdat het kletsnat is geworden. Ik geniet en ben de enige "dwaas" die zich inspant met deze temperatuur. Ik zal in het vliegtuig echter geen last krijgen van stijve spieren. Toen ik in Pattaya aankwam werd het echt hoogtijd om mijn vocht aan te vullen. Je verliest gauw enkele liters en dan wordt het oppassen. Het duurt nog enige tijd voor ik iets geschikts vind en dan wordt het toch nog gezellig. Ik zit aan een grote en overdekte bar waar het, op dat moment van de dag, niet druk is. Het barmeisje komt bij me staan, gaat zitten en speelt achter de bar een spelletje. Na gevraagd te hebben wat ze aan het doen is, spelen we samen verder en ik bied haar een drankje aan. Zo gaat dat in dit land, erg vriendelijke mensen die graag contact met je maken. In de tussentijd drink ik 2 liter flessen water en mijn temperatuur daalt weer en mijn T shirt begint weer iets minder donker te worden. Na een aantal spelletjes wordt het weer tijd om verder te gaan. Het is echt bloedheet, de warmste maand van het jaar, heerlijk. Ik begin er aan te wennen. De nodige taxi's passeren weer al claxonnerend maar ik heb zin om weer terug te lopen en ik vind de weg weer makkelijk terug. Ik stop bij het restaurant van mijn grote vriendin, even uitblazen en weer water bijtanken. De soep smaakt ook heerlijk en ik betaal ook de motortaxi van de afgelopen avond, die één van de meisjes had betaald. Daarna verder terug naar het hotel om me heerlijk te douchen.

Tegen 18.00 uur is het happy hour tijd en is het heel gezellig aan de buitenbar, het is leuk communiceren met het, in paars uniformen gestoken, personeel. Spontane mensen en na een paar consumpties (de helft is gratis) ga ik weer naar mijn favoriete restaurant waar nog een paar mensen van de groep zitten te eten. Ik bestel het zeebanket; met krab, kreeft, inktvis, garnalen en andere vissoorten. Een heel grote schotel en Keg vraagt aan de meiden om mij te helpen met het kraken van de schelpdieren. Vervolgens vraag ik hen om mij te helpen de schaal leeg te maken en dat was echt leuk en gezellig. Daarna nog een heerlijke cappuccino. Omdat het bijna sluitingstijd is vraag ik Keg om nog iets te drinken

in een barretje. We belanden met een opstaptaxi in Pattaya en zij kent de weg naar een Ierse pub (in Thailand). Het is erg druk in de stad met heel veel flaneerende vakantiegangers, in allerlei variaties. Ik houd niet zo van dit gedoe. In de pub is het erg gezellig en de pint smaakt goed. We besluiten terug te gaan, morgen vliegen we terug naar huis. Thailand, een boeiend en mooi land met warme mensen, de mooie vrouwen vooral niet te vergeten. Mensen zijn spontaan en leven en denken anders dan in onze Calvinistisch wereld. Ik denk dat ik raar gedroomd heb en weet niet meer waar droom en werkelijkheid samenkomen. Ik begin steeds meer te wennen en te genieten van de Aziatische wereld en zeker ook van de Thaise. Ik begrijp mijn landgenoten die hier zijn neergestreken en zich vervolgens gevestigd hebben in Thailand. Het leven hier is een paradox.

Donderdag, 30 april 2005.

De laatste dag en ik besluit het lekker rustig aan te doen vandaag, Geen lange marsen, met een bezweet lijf, langs de weg. Ik loop rustig langs het drukke strand en ik zit geruime tijd op een boomstam om het strandleven te observeren. Wat direct opvalt, is dat er heel veel schaduw gecreëerd is, door veel bomen met daaronder nog eens, parasol aan parasol. Je zult geen Thai in de zon zien zitten, laat staan liggen. Als de Thai gaat zwemmen, gebeurt dat gekleed het lichaam bedekkend. Erg bruin wordt hier helemaal niet op prijs gesteld, dan ben je een landarbeider die de hele dag op de rijstvelden werkt. Je ziet alleen Europeanen in de zon liggen bakken, bij ons is het interessant wanneer je "bruin" of aangebrand terug komt van vakantie. Raar volkje dat mensenras. Ik begrijp nu ook waarom de honderden "bakkraampjes" langs de kant van de weg staan. De gebakken spijzen worden met honderden mensen uitgevent op het strand. De Thai is gewend om dit, goedkope, voedsel langs de kant van de weg te kopen en te consumeren. Waarom zou je jezelf inspannen, hier leeft men niet in een huis

maar buiten. Je gasten nodig je ook buiten uit en ik kan me voorstellen waarom. Keg, mijn vriendin van het restaurant is er niet; vandaag gesloten en morgen weer open. Ik hoor dat ze problemen heeft met haar personeel.

's Avonds hebben we een gezamenlijk afscheidsdiner in het restaurant van ons hotel en dat is erg goed verzorgd. Onze Thaise reisleader

krijgt nog een enveloppe met inhoud en ik heb de eer deze aan te bieden met een korte toespraak. Koffers pakken, in de bus en een lange rit, in het donker, naar het vliegveld in Bangkok.

De lange, boeiende en leerzame reis zit er helaas op. Ik zou nog best langer willen blijven en ik denk snel weer terug te keren naar deze regio. Cambodja en Thailand zijn erg goed te combineren. Ik zal ook Huub benaderen voor Laos en Myanmar. Er is nog heel veel te doen in deze regio en ik ben ervan overtuigd dat er veel zal veranderen. Ik hoop dat de lokale mensen hun eigen normen, zeden, gewoontes en cultuur in stand zullen houden en dat het materialisme niet de overhand gaat krijgen zoals wij dat zo vaak kennen.

Op het vliegveld aangekomen horen we dat het vliegtuig, vanuit Taiwan, uren vertraging heeft. Ik heb de laatste nacht erg weinig geslapen en ik probeer wat te dommelen, hangend op een paar stoelen. Uiteindelijk vertrekken we, pas tegen 6 uur in de morgen voor een goede maar, dit keer, erg lang durende vlucht. Het is beter om in de nachturen te vliegen. Ik geniet weer van de teamsfeer van het cabinepersoneel, kameraadschap en alom vriendelijkheid. Alleen in de "morgenuren" (we vliegen tegen de kok in) vind ik dat het wat chaotischer loopt. Ik denk dat dit te maken heeft met de vertraging van de vlucht.

Uiteindelijk landen we op Schiphol. Het is deze dag (1 mei) eens een keer warm in Nederland (ca 30 graden) en ik vind het een heel dragelijke temperatuur. Wat is de natuur groen, de wegen vol en wat doen de mensen gestrest op de snelweg.

Dit was een mooie combinatiereis, heel veel gezien en meegemaakt, veel diepe indrukken. Ik heb veel schrijnende toestanden gezien die niet aanvaardbaar zouden moeten zijn. Op mijn manier geprobeerd daar iets aan te doen en een paar stappen te zetten. Erg vriendelijke mensen, je bent altijd welkom en je wordt als een echte gast behandeld, ook als je zomaar binnenwandelt. Je krijgt een ereplaats en eten en drinken. Dit van mensen zie zelf praktisch niets hebben. Het boeddhisme maakt een vriendelijke en barmachtige indruk op me en is niet bedreigend. Als je door moslimgebieden reist, geeft dat een heel andere indruk. Ik voel me bevoorrecht dat ik zelf keuzes kan maken en uitvoeren, die mensen in die regio overwegend niet kunnen maken. Heel veel gezien en beleefd en ik bedank al die mensen voor hun spontaniteit en ik hoop tot ziens. De warmte is hier letterlijk en figuurlijk volop aanwezig.

Het zal een geruime tijd duren voordat ik weer gewend ben in ons kikkerlandje. Het is zelfs koud en ik ril regelmatig, ik was toch aardig aan de warmte gewend geraakt. Er stond een vaas met bloemen, als attentie van mijn burens en ze hadden zelfs mijn huis een beurt gegeven. Dat doet je erg goed. Ik heb nog veel materiaal dat bewerkt moet worden, dus eerst mijn verslag afronden.....

